

Прикладна творчість на заняттях художньої обробки паперу найбільш успішно розвивається за умов чітко визначених дидактично змістових завдань процесу навчання-пізнання та умов емоційної регуляції сприйняття художнього образу в навчальній діяльності. Питання дидактичного забезпечення процесу формування художньо-образного мислення в матеріалі в процесі навчально-творчої діяльності студентів на заняттях художньої обробки паперу оптимально розкриваються за умов використання наочно-методичного пояснення завдань програмного матеріалу. Дидактичний матеріал у вигляді наочних розробок дозволяє більш за короткий термін часу оволодіти студентами творчими способами дій в художній діяльності.

Подальший напрямок дослідження. Результати дослідження та практики підготовки вчителів образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва розкривають перспективи для подальшого вивчення проблем формування нових методичних технологій особистісно-діяльнісного навчання-учіння студентів в системі художньо-педагогічної освіти.

Література.

1. Гегель Г.-В.-Ф. *Естетика: В 4-х т.-М., 1971.-Т.3.*
2. Ветрова И.Б. *Неформальная композиция: от образа к творчеству. Учебное пособие.-М., 2004.*
3. Ермаи Г.Л. *Искусство как мышление.-М., 1982.*
4. *Естетичне виховання: Довідник / В.І.Мазепа, А.В.Азархів, В.С.Горська та ін. Упоряд. Н.О.Ярцева.-К., 1988.*
5. Ковальчук Т.П. *Художественная обработка бумаги: Программа для студ. худ.-граф. фак-тов педузов. – Одесса, 2002.*
6. Санішкова О.П. *Феноменологія особистості: Вибрані психологічні праці. –Одеса, 2003.*
7. Семиченко В.А. *Психологія педагогічної діяльності: Навч. посіб. –К., 2004.*

МОНІТОРИНГОВА ТЕХНОЛОГІЯ ОЦІНЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛІВ МУЗИКИ

Козир А.В.,

Інститут мистецтв НПУ імені М.П.Драгоманова

Анотація. У статті розкривається сутність технології моніторингового оцінювання професійної майстерності майбутніх учителів музики як модернізованого контролю за якістю освіти. Особлива увага звернена на змістові сторони функцій моніторингу та їх класифікацію.

Ключові слова. моніторинг, технології, професійна майстерність, оцінювання, вчитель музики.

Анотація. Козир А. В. Мониторинговая технология оценивания профессионального мастерства учителей музыки. В статье раскрывается сущность технологии мониторингового оценивания профессионального мастерства будущих учителей музыки как модернизированного контроля за качеством образования. Особое внимание обращено на содержательные стороны функций мониторинга и их классификацию.

Annotation. *Kozyr A.V. The monitoring technology to asses of professional masters teachers of music. The article covers the essence of monitoring evaluation technology of future teachers of music professional skill as of modernized quality education control. Special attention is drawn to the informal aspects of the monitoring functions and their classification.*

Key words: monitoring, technology, professional masters, to asses, teachers of music.

Постановка проблеми. Удосконалення системи освіти та підвищення якості професійної підготовки фахівців в Україні - визначальна соціокультурна проблема, вирішення котрої полягає у приведенні освіти у відповідність до нових соціально-економічних вимог, визначенні пріоритетних напрямів освітньої політики, стратегії й тактики дій відповідно до потреб суспільства, створенні освітянських програм, необхідних для послідовного економічного й соціального розвитку суспільства, а також індивідуального культурного самовираження особистості.

Умови підготовки вступу України до ЄС вимагають нагального запровадження стратегічного плану реформування освітньої галузі. Необхідною умовою є вдосконалення модульної системи організації навчального процесу, системи рейтингового оцінювання знань, стимулювання систематичної та самостійної роботи студентів. Тому технологічна побудова моделі моніторингу якості освіти передбачає створення ефективної системи інформування на основі цільового підходу до управління й диференціації інформаційних потоків, котрі функціонують в освітянській галузі.

Технологічна побудова моніторингової системи оцінювання якості освіти є нагальною, своєчасною та доцільною потребою цього процесу. Місія полягає у врегулюванні розвитку освіти в Україні у контексті Болонської декларації шляхом адаптування вітчизняної системи освіти до загальноєвропейського освітнього простору. Цей процес вимагає збереження здобутків вітчизняної освіти у перехідний період. У першу чергу це стосується таких основоположних концептуальних положень, як: фундаментальність (якість вітчизняної освіти, що сформувалася зусиллями її кращих представників); гуманізація (напрямок, котрий у нових історичних та соціально-економічних умовах дозволяє переглянути підходи до гуманізації освіти); системність та

дієвість виховного процесу (забезпечує формування культури особистості на засадах інтеграції компетентності та духовності фахівця). Цей процес вимагає глибокого осмислення, аналізу та синтезу сучасної педагогічної реальності, критичного переосмислення накопиченого досвіду, адже важливо визначити, що повинно бути змінено чи оновлено під впливом нових тенденцій та процесів, пов'язаних з ефективною підготовкою педагогічних кадрів у вищій школі. Важливу роль у реалізації цих завдань слід надавати моніторингу оцінювання якості освіти.

Аналіз досліджень та публікацій. Аналізуючи науково-методичний досвід проведення моніторингових досліджень, слід зазначити, що він висвітлений, в основному, в працях О. Абдуліної, І. Булах, І. Іванюк, О. Локшиної, Т. Лукіної, О. Ляшенка, О. Овчарук С. Сіліної та ін. Історію розвитку та сучасний стан проведення моніторингових досліджень представлено в дослідженнях О. Локшиної, котра ретельно дослідила становлення та розвиток моніторингу якості освіти на міжнародному рівні. Автор детально проаналізувала міжнародні моделі освітніх індикаторів: модель ЮНЕСКО, модель ЄС, модель ОБСР [4].

О. Ляшенко визначив концептуальні засади моніторингу якості освіти, рівні функціонування цієї системи та етапи проведення моніторингових обстежень. Він окреслив стратегічні питання якості як основу освітньої політики, сконцентрувавши свою увагу на категоріях якості освіти; індикаторах якості освіти в контексті європейських стандартів; характеристиках якості загальної середньої освіти та управлінні якістю освіти як важливому складнику управління освітньою галуззю [5].

Т. Лукіна науково обґрунтувала вітчизняну систему управління якістю загальної середньої освіти. Визначений феномен досліджується автором як одна з центральних категорій науки управління. У дослідженні конструюються структурні моделі якості ЗСО як системи, освітнього процесу і як результату. Автор ретельно простежила механізми державно-громадського управління якістю ЗСО на національному та регіональному рівнях. Аналізуючи ситуацію з

доступом до безкоштовної якісної загальної, з огляду на рівень бюджетного фінансування, системи та фізичної доступності, Т. Лукіна наголошує на необхідності впровадження державно-громадського управління якістю ЗСО та різних видів соціальної підтримки учнів з малозабезпечених родин [5].

О. Овчарук висвітлила сучасні підходи до розвитку поняття якості освіти у світовому контексті. Вона розглянула стандарти як складник якості освіти та окреслила підходи міжнародної спільноти до розуміння поняття якості освіти (ООН, Рада Європи, ОЕСР) [6]. Іванюк проаналізувала міжнародні порівняльні дослідження як інструмент моніторингу якості освітніх систем: ІАЕР II – друге дослідження порівняльного оцінювання математичної підготовки учнів; TIMSS – третє міжнародне дослідження оцінювання якості математичної та природничонаукової освіти; PISA – міжнародна програма оцінювання освітніх досягнень учнів у сфері функціональної грамотності; PIRLS – міжнародна програма вивчення якості читання та розуміння тексту; CIVICS – міжнародне дослідження громадянської освіти; SITES – друге міжнародне дослідження інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ) в освіті.

Результати дослідження. Проблема оцінювання якості освіти є дуже значущою у педагогічній діяльності. З однієї сторони, серед напрямів професійної підготовки, яку отримують студенти, не має дисципліни, котра б навчила їх виконувати оцінювальну діяльність. Вважалося, що розроблена система критеріїв автоматично забезпечує готовність учителів до оцінювальної діяльності, але вона не завжди гарантує її об'єктивність. З іншого боку, в університетській освіті важливо постійно оцінювати як стан професійної підготовки майбутніх учителів, так і рівень викладання окремих дисциплін професорсько-викладацьким складом ВНЗ. У вирішенні цієї проблеми важлива роль відведена моніторингу якості освіти. Моніторинг – це модернізований контроль, котрий необхідний у зв'язку з радикальними змінами у процесах розвитку суспільства загалом, та у соціально-педагогічних системах зокрема.

Сучасні реалії висувають нові вимоги до якості освіти, зокрема, універсальності підготовки випускників вищих навчальних закладів, їхньої адаптації до соціальних умов, особистісної орієнтованості навчального процесу, його інформатизації, визначальної важливості освіти у забезпеченні сталого особистісного розвитку. Адже якісна освіта розглядається сьогодні як один з індикаторів високої якості життя, інструмент соціальної та культурної злагоди й економічного зростання. Міжнародне співтовариство нині хвилюють питання якісної освіти з проєкцією на набуття молоддю життєвих компетентностей, її успішне входження в сучасне суспільство. У «Національній доктрині розвитку освіти» зазначено, що Україна приділяє велику увагу проблемі якості освіти, проголошуючи її «національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, додержання міжнародних норм і вимог законодавства України щодо реалізації права громадян на освіту» [1, 8].

Якісний рівень освіти забезпечується у світі за допомогою відповідних механізмів, що отримали назву моніторингу, котрий розуміється як система збирання, опрацювання та розповсюдження інформації про діяльність освітньої системи, що забезпечує безперервне відстеження її стану і прогноз розвитку. Отже моніторинг слід розглядати як ефективний засіб отримання інформації про функціонування освітньої системи та її компонентів. В умовах кардинальної модернізації національної освіти це є надзвичайно важливим, оскільки надає змогу вчасно усунути можливі прорахунки та розробити стратегію подальшого розвитку освіти. Найважливішою вимогою моніторингу є врахування психолого-педагогічних особливостей об'єкту вивчення, куди входять як загальні дані, так і рівень освіти та професіоналізму, загальний розвиток, індивідуальні особливості тощо. Врахування психолого-педагогічних особливостей створює умови та конкретні ситуації для проведення обстеження, що передбачає диференціацію контрольних завдань. Гуманістична спрямованість моніторингу передбачає створення обстановки доброзичливості, довіри, поваги до особистості, максимально сприятливих умов, позитивного емоційного мікроклімату.

Теоретичною базою моніторингу є модель професійних якостей фахівця. З цією метою необхідно удосконалити розробку кваліфікаційних характеристик, котрі б враховували: коло завдань, котрі повинен вирішити випускник ВНЗ; систему вимог до знань, умінь та навичок, необхідних для виконання професійних обов'язків; сукупність моральних цінностей, особистісних якостей, котрі забезпечують успішне функціонування фахівця у професійному середовищі.

Таким чином, на даному етапі необхідно сформулювати свого роду еталон майстерності, до котрого необхідно прагнути фахівцю у процесі підготовки до практичної діяльності та ступінь відповідності якого їй повинна бути визначеною у процесі моніторингу. При цьому головним завданням є підготовка фахівців, здатних впроваджувати у суспільне життя країни основні напрямки державної політики у галузі освіти та культури, формувати естетичні смаки та художню культуру української молоді, вести просвітницьку роботу культурно-мистецького спрямування в засобах масової комунікації, ефективно використовувати основи педагогічної майстерності та інноваційні методики у процесі викладання фахових дисциплін і в роботі з творчими колективами.

Кваліфікаційна характеристика та її відповідність еталону слугують підґрунтям для формування освітніх стандартів вищої професійної освіти. У ході моніторингу якість підготовки вчителів визначається саме на основі освітніх стандартів підготовки фахівців. У цих нормативних документах зазначено, що фахівець повинен: бути обізнаним з основними світоглядними теоріями та концепціями в галузі гуманітарних та соціально-економічних наук, вміти аналізувати соціальні проблеми і процеси, використовувати методи цих наук у різних видах професійної і соціальної діяльності; знати етичні та правові норми, котрі регулюють відносини між людьми, а також відношення людини до навколишнього середовища; глибоко розуміти процеси і явища, можливості сучасних наукових методів досліджень та володіти цими методами на рівні, необхідному для вирішення практичних завдань, що постають у процесі виконання професійної діяльності; бути підготовленим до безперервної

професійної освіти, до самовдосконалення та самореалізації; володіти розвиненою культурою професійного мислення, умінями ясно та логічно висловлювати свої думки; розуміти основні проблеми своєї професії, дисципліни, котрі визначають конкретику фахової діяльності; володіти навичками наукової організації праці, бути обізнаним з можливостями та методами застосування інноваційних технологій у фаховій діяльності; бути здатним до самостійного опанування нових науково-методичних знань, критично оцінювати набутий досвід з позицій останніх досягнень науки та соціальної практики; мати достатню підготовленість до самостійної побудови та використання у практичній діяльності різноманітних методик, аналізу і синтезу процесів та явищ; постійно розвивати творчі особистісно-психологічні та професійно-педагогічні якості та здібності, удосконалювати ефективний стиль індивідуальної фахової діяльності.

Професійна майстерність майбутнього вчителя музики базується на наявності певних здібностей та вмінь, котрі успішно розвиваються тільки на основі наявних природних задатків. Серед них: педагогічний такт і увага, творча активність, ситуативна орієнтація педагога під час вирішення педагогічних завдань, максимально повний прояв свого індивідуального потенціалу, постійне удосконалення мистецтва виховання та навчання, самореалізація у процесі професійної діяльності. Формування професійної майстерності майбутніх учителів музики у великій мірі залежить від їх уміння аналізувати ситуації, котрі виникають у процесі проведення занять, глибоких знань психологічних особливостей розвитку учасників дитячих творчих колективів, міри оволодіння майстерністю педагогічного впливу.

Професійна майстерність учителя музики – це інтегроване особистісне утворення, що передбачає здатність до досконалого виконання мистецько-педагогічної діяльності. Н. Кузьміна визначає майстерність як “володіння професійними знаннями, вміннями та навичками, котрі дозволяють фахівцю успішно досліджувати ситуацію (об’єкт та умови діяльності), формулювати професійні завдання, виходячи з даної ситуації, та успішно їх вирішувати

відповідно до мети, яка постає перед наукою чи виробництвом" [3, 22]. Таким чином, майстерність педагога є таким рівнем діяльності, за умови котрого вчитель успішно вирішує професійні завдання.

Аналіз досліджень дозволяє стверджувати, що визначення сутності професійної майстерності на сучасному етапі йде за такими напрямками: особистісний (особистісно-психологічний): суб'єктивні вияви та комплексний розвиток якостей та здібностей особистості вчителя; професійний: підвищення якості професійної підготовки; особистісно-діяльний: розвиток індивідуального комплексу особистісно значущих якостей, знань, педагогічного досвіду, що проявляється в реалізації педагогічної діяльності.

Цілий ряд авторів (Р. Тельчарова, О. Щолокова та ін.) пропонують структуру підготовки майбутнього вчителя музики з використанням такої графічної моделі фахівця, у котрій фундаментом фахової майстерності є загальнокультурна підготовка. Р. Тельчарова вважає основою фахової майстерності вчителя музики оптимальне формування музично-естетичної культури, котра, за її уявленнями, є «єдністю здібностей, музично-естетичних знань, навичок, поведінки, почуттів, оцінок та переконань» [8, 9]. У структурі музично-естетичної культури вчителя музики автор виділяє два основних компоненти: музичну діяльність та музичну свідомість. Музично-естетична культура, на думку автора, передбачає наявність п'яти сфер діяльності: сфера музикальності як всебічного розвитку музичних здібностей, здатності до музично-естетичного сприйняття, виконання та інтерпретації музики; мотиваційна сфера, яка включає установки особистості, що обумовлюють музично-педагогічну діяльність (інтереси, цілі, погляди, переконання тощо); інформаційна сфера як система всіх видів та форм знань вчителя про музику; операційна сфера як сукупність усіх видів та форм музичної діяльності; оціночна сфера – особистісні музично-естетичні оцінки, погляди та переконання вчителя музики.

У зв'язку з цим Г. Падалка підкреслює, що активним засобом формування професійної майстерності музикантів є зміцнення педагогічних переконань

майбутніх вчителів музики як еталону педагогічної культури [6]. Педагогічні переконання, будучи чинником спонукання фахівців до практичної діяльності дозволяють вчителю вірно орієнтуватись у розмаїтті педагогічних явищ, визначають його підходи до вирішення складних завдань, тим самим визначаючи індивідуальний стиль роботи та характер взаємодії з колективом.

Вищезазначене дозволило визначити *критерії* сформованості професійної майстерності, котрі передбачають міру розвитку у студентів: *загальної культури*, що свідчить про високу духовність особистості, її моральність, інтелігентність, зорієнтованість на цінності національної та світової культури; *професійної компетентності*, що доводить обізнаність студентів у основних музичних стилях та жанрах, володіння виконавськими засобами втілення художніх образів, засвоєння методики художньо-виховної роботи зі школярами; *експертно-аналітичних можливостей*, котрі передбачають уміння адекватної оцінки мистецьких й педагогічних явищ; *здатності до оперативно-мобільних дій*, що виражаються у швидкому реагуванні на змінні обставини музично-педагогічної діяльності, непередбачувані ситуації у взаємодії з дитячими колективами, а також здатності за короткий час створити інтерпретацію, вивчити музичний твір тощо; *творчої готовності*, що виявляється у сформованості установки на творчість, постійне прагнення до творчості, а також уміння нестандартно розв'язувати педагогічні ситуації, створювати оригінальні трактовки музичних творів, розвивати здатність до елементарної композиторської творчості тощо.

У процесі аналізу рівнів сформованості основ професійної майстерності майбутніх учителів музики необхідно застосовувати різноманітні діагностичні методики, за допомогою яких можна належним чином організувати педагогічний процес. Ефективним є такий педагогічний підхід, що передбачає діагностику факту зростання або зниження сформованості особистісно-психологічних та професійно-педагогічних якостей майбутнього фахівця, а також ступінь їх прояву залежно від факторів, що зумовлюють цей процес. Професіографічний моніторинг необхідно проводити на методологічній основі

з урахування усіх основних технологічних складових: за наявності мети слід визначити функції, етапи, принципи та вимоги.

Розглядаючи змістові сторони *функції* моніторингу, слід використати таку їх класифікацію, як: інформаційно-оцінювальна, пошуково-дослідницька, формуюча, корекційна, системотворча, прогностична [6, 51].

Інформаційно-оцінювальна функція моніторингу дає можливість з'ясувати результативність педагогічного процесу, отримати відомості про стан об'єкту, забезпечити зворотний зв'язок. На цьому ґрунті відбувається участь в управлінні педагогічним процесом, аналізується ефективність виховання та навчання. Традиційно в дослідженні педагогічного процесу фіксувалися переважно лише його результати, виражені у показниках засвоєння знань, умінь та навичок. У процесі введення професіографічного моніторингу в навчальний процес основна увага спрямовується на особливості ходу, розвитку самого освітнього процесу. Ця процесуальна інформація набагато більш інформативна та оперативна у порівнянні з відомостями про результати.

Пошуково-дослідницька функція передбачає участь у професіографічному моніторингу різноманітних суб'єктів освітнього процесу. Вона сприяє підвищенню професіональної культури, спонукає до більш глибокого вивчення підготовки студентів, аналізу своєї педагогічної праці. Дослідницька установка є основою педагогічної творчості.

Формуюча функція – це впровадження професіографічного моніторингу в роботу ВНЗ, котре дозволяє більш ефективно здійснювати процес формування особистості майбутнього педагога, вивчити його сильні та слабкі сторони. Спираючись на результати моніторингової оцінки, викладачі зможуть підібрати методи та прийоми індивідуального впливу на кожного студента, що допоможе уникнути випадіння із зони уваги педагогів проблемних аспектів у формуванні особистості майбутнього спеціаліста мистецької освіти.

Корекційна функція самим тісним чином пов'язана з формуючою. Спрямованість професіографічного моніторингу на особливості поточних процесів передбачає виявлення та фіксацію численних непрогнозованих,

раптових результатів реалізації освітньої діяльності. Корекційна функція допомагає усувати негативні позиції, що виникають у професійному становленні фахівця.

Системотворча функція передбачає організацію та проведення освітнього моніторингу з використанням наукових вимог до нього на основі системного підходу. З цієї позиції процес професіографічного моніторингу виступає як складна система, основним завданням якої є слідкування за станом розвитку педагогічного процесу з метою найбільш оптимального вибору його мети й завдань, а також засобів та методів їх вирішення.

Прогностична функція дозволяє впроваджувати професіографічний моніторинг не лише у певному часовому проміжку, а й прогнозувати подальші тенденції його розвитку та внесення відповідних коректив, що створює передумови до його постійного удосконалення.

Таким чином, всі функції освітнього моніторингу підпорядковані загальній меті підвищення якості професійно-педагогічної підготовки фахівця мистецького профілю та направлені на забезпечення наукового підходу до управління навчально-виховним процесом у ВНЗ фахової освіти.

Висновки та подальший напрямок дослідження. Вищезазначене дозволило сформулювати основні вимоги до освітнього моніторингу якості підготовки майбутніх учителів музики до професійної діяльності. Таким чином, алгоритм моніторингу якості підготовки майбутніх фахівців включає: організаційний збір вихідних результатів для оцінки якості професійної підготовки студентів; контроль вірогідності початкових результатів; обробка матеріалів про рейтингову оцінку викладачів; аналіз попередніх результатів моніторингу якості підготовки студентів за фахом; аналіз результатів моніторингу якості освіти майбутніх учителів музики та на основі цих даних прийняття керівних впливів.

Основною функцією моніторингу є не лише оптимальне визначення стану розвитку даної проблеми, а й раціональне використання інноваційних засобів, котрі реалізують її через професійно-педагогічні технології. Такий підхід

дозволяє розробити технологію фахової підготовки, котра ґрунтується на взаємодії та взаємообумовленості мети, змісту, форм та методів підготовки майбутніх вчителів у їх сукупності. Загалом, використання моніторингової системи якості освіти проектує створення у педагога комплексу фахових знань, умінь та навичок, формування основ професійної майстерності, творчого мислення та самореалізації у практичній діяльності.

Перспективи розвитку системи моніторингу якості професійної майстерності майбутніх вчителів музики пов'язані з реформуванням системи освітньої статистики, нагромадженням організаційного досвіду моніторингу, інтенсифікацією наукових досліджень у даній області освіти та науки. Запропонована система має можливість еволюціонувати від моніторингу стану й розвитку вищої школи на первісному етапі до широкомасштабного моніторингу освітньої системи в цілому. Прослідковуючи перспективи розвитку освітнього моніторингу можна побачити, що моніторинг вищої школи в пропонованому вигляді - це аж ніяк не кінцевий пункт розвитку системи. Це скоріше якийсь «плацдарм», що дозволяє надалі перейти до формування цілісної структури освітнього моніторингу в Україні. У процесі освоєння цього «плацдарму» вузівські лабораторії придбають досвід, самостійність, розширять науковий світогляд, після чого стане можливим формування на їхній базі різновидів освітнього моніторингу.

У висновках слід зазначити, що моніторинг допомагає більш мобільно реагувати на недоліки в освітній галузі, що виходить зараз на перший план. Проведені дослідження виявили найбільш поширені причини, котрі заважають ефективній педагогічній діяльності, що мають тенденцію до зростання. Серед них основними були наступні: недостатність інформаційної та матеріально-технічної бази; розмір заробітної плати; умови роботи; незадовільний стан приміщень; проблематичність перспектив посадового зростання; невмотивованість дій адміністрації та ін.

Проведені дослідження доводять, що ефективне використання моніторингової системи дозволяє: об'єктивно проаналізувати стан якості

освітньої галузі; створити модель моніторингового управління на науковій основі; виявити провідні тенденції розвитку якісної мистецької освіти в Україні; спрогнозувати позитивні тенденції зростання якісних показників професійної майстерності вчителів; визначити пріоритетні напрями подальшого розвитку системи мистецької освіти в Україні.

Література

1. Національна доктрина розвитку освіти // *Освіта України* – 2002. – № 6. – С. 3-9.
2. Абдулдіна О.А. Моніторинг якості професійної підготовки // *Высшее образование в России*. – № 3. – 1998. – С. 35-39.
3. Кузьміна Н.В. Професіоналізм личности преподавателя и мастера производственного обучения. – М.: Высшая школа, 1990. – 119 с.
4. Локишина О.І. Моніторинг якості освіти: світовий досвід // *Педагогіка і психологія*. – 2003. – № 6. – С. 108-116.
5. Дяченко О.Л., Лукіна Т.О. Стандарт якості освіти як методологічна основа державного управління загальною середньою освітою // *Вісник НАДУ*. – 2003. – № 4. – С. 12-24.
6. Овчарук О. Сучасні тенденції розвитку змісту освіти в зарубіжних країнах // *Шлях освіти*. – 2003. – № 2. – С. 17-21.
7. Падалка Г.М. Музична педагогіка. Курс лекцій з актуальних проблем викладання музичних дисциплін в системі педагогічної освіти. – Херсон: ХДП, 1995. – 104 с.
8. Сидина С.Н. Професіографічний моніторинг в педагогічних вузах // *Педагогіка*. – №7. – 2001. – С. 47-53.
9. Тельчарова Р.А. Структура музичальної діяльності і предпосылки ее оптимізації в процесі підготовки учителя музики // *Музыкальная культура и личность*. – Владимир: ВГПИ, 1987. – С. 11-27.
10. Шолохова О.П. Основы професійної художньо-естетичної підготовки майбутнього вчителя. – К, 1996. 172 с.

СКАРБИ УКРАЇНИ: НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО ЯК ПЕРШОДЖЕРЕЛО ВИНИКНЕННЯ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ДИЗАЙНУ

Колтукова А. В.

Львівська національна академія мистецтв

Косівський інститут прикладного та декоративного мистецтва

Анотація. В статті аналізуються різновиди українського народного мистецтва як передумови розвитку сучасного вітчизняного дизайну.

Ключові слова: народне декоративне мистецтво, вишивка, гончарство, ковальство, писанкарство.

Annotation. Koltykova A. V. Lvovskaya natsionalnaya akademiya iskusstv Kosovskiy institut prikladnogo i dekorativnogo iskusstva. Sokrovitsa Ukrainy: narodnoye iskusstvo kak pervoistochnik vozniknoveniya sovremennoyo ukrainskogo dizayna. In stat'ye analizuyutsya raznovidnosti ukrainskogo narodnogo iskusstva kak predposylka razvitiya otchestvennogo dizayna.

Ключевые слова: народное декоративное искусство, вышивка, гончарное дело, кузнечное дело, роспись лиц.

Annotation. Koltykova A. The treasure of ukraine; people's art as first source of formation of modern ukrainian design. The analysis of modern ukrainian design has shown that its primary source was the ukrainian folk art. The influence of ethnic traditions of work with natural dye-stuff, threads, wax and fabric is quite obvious in the modern tendencies, which are realized in the design of clothes, interior, architectural-landscape compositions and in decorative and applied art in general. So, only dye to the reconstruction of old technologies and its harmonious connection with new and interesting ideas and forms can provide the following stage of development of the original and national art.

Постановка проблеми. Аналіз сучасного українського дизайну показав, що його першоджерелом було українське народне мистецтво. Вплив етнічних